

Program Bezpečná instituce

Společnost Shooting Service provedla v květnu na 2. základní škole v Chebu jedno z řady školení učitelských sborů, jak se chovat v případě napadení aktivním útočnickem. Byli jsme u toho.

Instruktor Marek Bořuta ukazuje, jak může vypadat maskovaný improvizovaný výbušný systém

Pojem aktivní útočnick se do našeho slovníku dostal poměrně nedávno a bohužel vždy velmi tragicky. Aktivního útočnicka definujeme (mimo jiné) jako člověka s úmyslem zabít co největší počet osob bez jakýchkoliv ohledů, včetně ohledu na vlastní život. Z dnešního pohledu by tím prvním u nás mohla být Olga Hepnarová, která spáchala hromadnou vraždu pomocí nákladního automobilu v roce 1973. Motivy aktivních útočnicků jsou různé – politické, sociální nebo etnické, většinou však silně osobní. Na první pohled má aktivní útočnick mnoho společného s teroristou, ale jemu jde pouze o co největší množství obětí bez podmínek, bez rukojmích, bez vyjednávání a bez jakéhokoliv jiného cíle. Útočnickova akce často končí bezprostředně po činu vlastní smrtí, ať už vlastní rukou, nebo od zasahujících složek.

Novodobí aktivní útočnicki celosvětově nejčastěji používají palné zbraně, ale není to podmínka. V úvahu připadají i výbuš-

niny, chladné zbraně, automobily, vlastně téměř cokoliv. Po tragických událostech na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy je v naší společnosti značná poptávka po přijetí nejrůznějších opatření směřujících k eliminaci, nebo alespoň omezení následků akcí aktivních útočnicků. Bohužel se nelze domnívat, že v České republice někdo něco podobného už nikdy nezkusí.

Jednou z cest ke snížení počtu případných obětí je školení personálu škol, jak se v takové chvíli chovat a pokusit se alespoň zachránit co nejvíc životů v prvních minutách útoku, kdy policie ještě není a ani nemůže být na místě. Celosvětová a bohužel i česká praxe ukazuje, že právě školy, a dnes už dokonce i školky, jsou častým cílem útoků aktivních útočnicků.

Školení pro učitelský sbor na chebské škole bylo organizováno Městskou policií Cheb v programu *Bezpečná instituce* firmy Shooting Service, která je smluvním partnerem města v této problematice a zárukou kvalitních lektorů. V programu budou do konce září proškoleni všichni pedagogové a nepedagogičtí pracovníci ve všech školských zařízeních, kde je zřizovatelem město Cheb. To je dohromady 15 škol s více než 600 zaměstnanci.

Instruktoři Shooting Service provádějí cí školení jsou veteráni speciálních útvarů policie. Vedoucí Petr Mácal (pracoval jako odstřelovač), Marek Bořuta, který byl mimo jiné policejním vyjednavatelem, a třetí, říkejme mu Jirka (je doposud v aktivní službě a v průběhu akce připojil i autentické svědectví ze zásahu na FF UK), rozdělili školení do čtyř bloků.

První byl věnován zejména definici a vysvětlení, kdo je aktivní útočnick, jaké má obvykle záměry a schopnosti, tedy čím může být vyzbrojen a jak je poučen. Výklad byl doplněn o zajímavá, zároveň ale velmi syrová videa ze skutečného

řádění pachatelů ve školách v zahraničí. Obrana proti takovému útoku není snadná, často je pachatelem inteligentní jedinec, který svůj čin dlouho plánuje, promýšlí a navíc vychází z toho, že nemá co ztratit. Na druhou stranu aktivní útočnicki obvykle nejsou kvalitní nebo dokonce vycvičení střelci.

Ve druhém bloku se teoreticky probíraly způsoby chování v podobné situaci. Platí heslo, které je obsaženo například ve výukovém videu Ministerstva vnitra ČR nazvaném AMOK: *Uteč, schovej se, boj!* Zásadní rozhodnutí, co udělat, vždy nese na svých bedrech jako první pedagog. Je-li to možné, je nejlepší z místa útoku utéct. Není-li to však bezpečné, doporučuje se vyhledání co nejdolnějšího úkrytu. Boj je poslední šancí. S holýma rukama se střelci ozbrojenému palnou zbraní postavíme asi těžko, ale může nastat situace, kdy pokus o jeho zneškodnění jakýmkoliv předmětem nebo početní převahou není dopředu odsouzen k neúspěchu.

Ukázka pohybu aktivního útočnicka a simulace střelby z pušky na školní chodbě